

Historia Daniela:

Daniel został porwany wraz z innymi Izraelczykami do Babilonu. Był człowiekiem wierzącym i modlił się trzy razy dziennie. Daniel miał niezwykłą umiejętność tłumaczenia snów. Dlatego kolejni władcy tamtej ziemi obdarzali go wielkim zaufaniem. Król Dariusz powierzył Danielowi bardzo wysokie stanowisko ministra. Nie wszystkim ówczesnym urzędnikom się to podobało. Wymogli oni na królu, aby ogłosił miesiąc modlitw skierowanych wyłącznie do niego – króla. Daniel, pomimo tego nakazu, nie przestał modlić się do Boga, czyli do swojego Pana. Według prawa musiał ponieść karę wrzucenia go do jaskini z groźnymi lwami. Król Dariusz bardzo lubił Daniela i chciał, aby ta kara go ominęła. Niestety urzędnikom i wrogom Daniela zależało na pozbyciu się go i pilnowali króla, aby ten nie zmienił przepisów prawa i nie wstrzymał wykonania surowej kary. Nieszczęsny Daniel został wrzucony do jaskini lwów... Rankiem zmartwiony król przyszedł do lwiej jamy i zawołał:

„Danielu, sługo Boga żywego! Czy twój Bóg, któremu nieustannie służysz, mógł cię wybawić od lwów?”

— Wówczas Daniel odpowiedział królowi:

„Królu, żyj na wieki! Mój Bóg posłał swojego anioła, by zamknął paszcze lwów, tak że mi nie zaszkodziły, gdyż przed nim jestem niewinny, nadto względem ciebie, królu, nic złego nie popełniłem.” Dan 6, 21-23

Krół ucieszył się, że Danielowi nic się nie stało. Bardzo się rozgniewał na swoich urzędników i rozkazał wrzucić ich do lwiej jamy. Rozkazał również swoim podwładnym, aby czcili Boga Daniela:

„On bowiem jest Bogiem żywym i trwa na wieki, a jego królestwo jest niezniszczalne i władza jego jest nieskończona. On wybawia i wyzwala, i czyni znaki i cuda na niebie i na ziemi, On, który wyratował Daniela z mocy lwów.” Dan 6, 27-28

* Zastanówcie się nad podanymi zwrotami. Co one oznaczają?

lwi pazur, lwia część, lwie serce, salonowy lew :)

